

vse pripravljeno, da država vse te svoje dolgeve poplača, tako upokojencem kakor invalidom, ali tudi ostalim, kar jim je dolžna. Znan pa je nastop Radiča in Pribičevića, ki sta s svojo neparlamentarno opozicijo preprečila, da država že spomladi ni dobila posojila, da bi tudi ta vprašanja že uredila. Po krivdi opozicije se je vsa stvar preložila na jesen. Zdaj je vneseno v proračun nad eno milijardo dinarjev za izplačilo vseh teh zaostankov in za ureditev pokojnine in invalidnine. Treba je bilo vlade dr. Korošca, da se je to uredilo.

Položaj v vladini večini. Da je v Jugoslaviji danes red in mir, je pred vsem zaslug dr. Korošca, ki je za svojo vladu znal ustvariti trdno večino. Ne manjka pa seveda tudi v tej večini dogodkov, ki na videz kažejo, kakor da bi bil v vladini večini razdor. Tako sta prišli dejansko malo navskriž radikalna in muslimanska stranka zaradi občinskih volitev v Hercegovini in Bosni, posebno v Sarajevu. Pribičević je zaradi tega spora takoj napovedal, da Spaho izstopi iz vlade. Pribičević je bil slab prerok. Spaho je ostal v vladi. — Med radikalnim glavnim odborom in radikalnim poslanskim klubom razmerje ni razčiščeno. Spor se je ponovno pojavil v Nišu, kjer sta se skupini precej trdo spoprijeli. Minister Cvetković je s svojim nastopom povzročil javen odpor glavnega odbora zoper sebe. Preteklo nedeljo so se na javnem shodu precej sporekli. Toda tudi ta stvar nima večjih političnih posledic. — Ker od drugih strani ni upati, da bi se zrušila vladina večina, upajo, da jo bo Davidović. Toda tudi v tem računu se bodo zaračunali opozicionarci, ker delajo račun brez krčmarja.

Med Pribičevićem in Mačkom ni več prijateljstva. Maček uvideva, da je Pribičević igral dvolično vlogo in da niti malo ni resno mislil na dobro bit hrvaškega naroda, ampak le na svoj političen vpliv, ki bi ga sicer že čisto izgubil, ako ne bi sedaj Hrvate do skrajnosti hujškal. Na drugi strani pa Savčić — njegov zaupnik — hoče stike z vlado. Vse to Mačku ni prav prav. Zato se bliža konec tega prijateljstva.

Jugoslovanski klub se je na novo konstituiral. Za načelnika je izvoljen dr. Anton Korošec, ministrski predsednik, za podpredsednika pa dr. Josip Hohnjec.

*

V DRUGIH DRŽAVAH.

Mussolini — sam! Dosedaj so v Italiji imeli poleg skupščine, ki itak že ni bila nič drugega kakor fašističen političen odbor, še poseben senat, ki je tudi imel zakonodajno pravico. Na zahtevo Mussolinija se je sedaj še senat odrekel vsem svojim pravicam in jih prepustil fašističnemu narodnemu svetu. Tako je Mussolini dospel do popolne oblasti. Izpodnesti mu je samo še kralja, kar ima itak v načrtu, in potem bo sam — gospodar Italije.

Kako vlada Maniu na Rumunskem? Maniu je začel z močno roko. Odredil je vsesplošno varčevanje v državni upravi. Pripravlja nove pogodbe s sosednimi in drugimi državami, za doma pa ima vse polno načrtov za ureditev kmetijskega vprašanja. V Rumuniji je kmet pravzaprav še popolen tlačan. Maniu je v dobrem prijateljstvu z Anglijo, seve ga to prijateljstvo stane — petrolejske vrelce, ki jih najbrže dobijo Angleži v svoje roke. V zunanjem svetu ima zaslombo. Doma pa ima za seboj široke mase ljudstva, toda bogati, vplivni in mogočni so — zoper njega. Težko, če bo svoje načrte mogel uresničiti!

Avstrija hoče v Nemčijo! To je že stara stvar. Novo je le to, da zdaj ne govori več o tem, ampak že kar dela na to! Kakor že ima vsepolno popolnoma enakih uredb kakor v Nemčiji v veljavi, tako hoče sedaj tudi izvesti posamezne organizacije samouprav ne le po vzorcu Nemčije, ampak že skupno z Nemčijo. Tako so pretekli teden ustanovili na Dunaju zvezo nemških mest. V tej zvezi so nemška in avstrijska mesta. Pripravlja se še zveza pokrajin. In tako bo Avstrija naenkrat — del Nemčije, da Evropa tega skoro ne bo opazila.

Nemška armada je velika! Nemčija bi pravzaprav ne smela imeti redne vojske. Na videz je res nima. Pač pa ima strelske družine mladih in veteranska društva starih vojakov. Na ta način ima Nemčija vsaj toliko vojaštva kakor Francija. Tudi vojno brodogradnjo delajo. Sicer so socialisti napravili velik upor proti temu, ali to je bilo le radi lepšega. Sedaj se ra-

vno pod njihovim vodstvom Nemčija zelo oborožuje.

Francoska ima močno vlado, ker ima močnega človeka, ki jo vlada, in to je Poincaré. Nova vlada je kljub odporu socialistov dosegla zaupnico in se je podala na delo. Napram katoliški Cerkvi bode sedanja vlada pravičnejša in bo zopet upostavila zvezo z njo. — Za nas in za katoličane vse Evrope je to zelo vesel dogodek!

Anglija ne ve, kam bil Angleška je na eni strani vezana na Francijo, kar ji v Nemčiji ne prinaša prijateljstva, na drugi strani pa je za njo zelo važno, da bi si bila z Nemčijo dobra. In to posebno zaradi tega, da se prepreči kaka zveza med Nemčijo in Rusijo. Angleški politiki so pretekli teden skušali to razmerje med Angleško in Nemčijo izboljšati. Toda Nemci samo na besede niso dosti dali. Angleška pa sicer ničesar popustiti ni mogla. V bližnji prihodnosti pa se bo to razmerje že začelo izčiščevati.

Evropa proti Rusiji! Da Angleška in tudi Francija hočeta ustvariti nekako evropsko fronto proti Rusiji, je znano. Sedaj je v tem nekaj novega. Vse obmejne države je obiskal francoski general Lerond, ki se točasno nahaja v Rumuniji. Tam dela na to, da bi se uredil spor z Madžarsko, za kar bi potem Rumunija dobila denar. V to zvezo bi na ta način vstopila tudi Madžarska. Poljska je itak že zraven, dasi ima sama velike težave z Ukrajinci. Češka in Jugoslavija pri tej zvezi ne bosta sodelovali, ampak skušali ohraniti Srednji Evropi mir. Upamo, da se jima bode te popolnoma posrečilo.

ZA NEDELJO

Se lahko veseliš sadov?

Nič kaj prijetno ni sedaj v naravi. Dnevi so kratki, megleni in pusti, odvetajo zadnje cvetlice, listje na drevju postaja vedno bolj rumeno in polagoma odpada. Človeku prihajajo pri tem pogledu nehoti otožne in žalostne misli, zato ne hodiš nič kaj rad ven v naravo, veliko rajše hodiš po polnih žitnicah, shrambah in kletih ter gledaš ves vesel in zadovoljen sadove letošnjega dela, truda in znoja.

Le glej te sadove svojega dela, le veseli se jih, saj si zaslužil to veselje! A poslušaj pri tem tudi resno besedo! Ko gledaš sadove iz svojih njiv in vinogradov, poglej tudi v njivo svojega srca in poglej, če je zrastle kaj sadov tudi na tej njivi. Kakor je za tvoje njive zunaj zopet preteklo eno celo, tako sedaj za njivo tvojega srca doteka zopet eno cerkveno leto. Celotno leto je sejal nebeški sejalnik v to njivo svoja semena, jih je sejal, ko je govoril čisto tiho tvoji duši s svetimi navdihi. Kakor so sijali na tvojo njivo zunaj topli solnčni žarki

in ji dajali rodovitnost, tako so sijali ob velikih cerkvenih praznikih v tvojo dušo od božjega solnca žarki gorke navdušenosti in svete ljubezni za vse dobro. In je radala pri molitvi, pri službi božji, pri sv. zakramentih v tvojo dušo nebeška rosa, ki je hotela dati tvoji duši veselo rast.

In kaj je zrastle v tvoji duši iz teh božjih semen, žarkov in rose? Ko je sejal pred 1900 leti sv. apostol Pavel semena krščanske vere v srca ljudi, je pisal kristjanom v Kolosi, ki se od njega prejeli krščansko vero, ganljivo pismo. Pisal jim je: »Bratje, ne nehamo moliti in prositi za vas, da bi bili napolnjeni s poznanjem božje volje, da bi spodobno živeli, Bogu v vsem prijetni, rodovitni v vsakem dobrem delu, zahvaljujoč Boga Očeta, ki nas je storil vredne, udeležiti se dedščine svetih v svetlobi, ki nas je rešil oblasti teme in prestavil v kraljestvo svojega preljubega Sina.« Dobro si poglej in skrbno prečitaj to pismo! V njem so naštetih sadovi, ki naj bi rastle in zoreli v vsaki krščanski duši. Vsako leto zadnje nedelje pred adventom čita Cerkev svojim vernikom to pismo. To naj bi bilo za nas resno in veliko izpraševanje vesti, kako je za našo dušo preteklo cerkveno leto, ali je imela božja beseda in božja milost kaj vpliva na

nas, ali je kaj njunih sadov v naši duši.

Da, ali rastejo in zorijo ti sadovi božje besede in milosti v tvoji duši? To je veliko in važno vprašanje za tebe. Evangelij zadnje nedelje v cerkvenem letu govori o koncu sveta, kako bo otemnelo solnce, kako bodo padale zvezde z neba, kako se bo podrl in porušil ves svet. Čaka to ves svet, a doživi vsak človek svoj konec sveta. Pride za tebe trenutek, ko se bodo začele temniti tvoje oči in se bo vse okoli tebe začelo pogrezati v neprodno temo, ko se bo vse okoli tebe začelo rušiti in podirati, pride trenutek, ko za tebe ne bo imelo nobene veljave več, kar je zrastle na tvojih njivah, ne vsi sadovi tvojega dela in truda, ko bodo imeli za tebe le še veljavo sadovi, ki so zrastle v njivi tvoje duše, sadovi pravega krščanskega mišljenja in življenja.

Kedaj pride ta trenutek? Pogled se enkrat resno v ogledalu! Ali ni že tvoja glava s svojimi sivimi lasmi in tvoja sklonjena postava podoba jesenske narave, ki umira? Potem veš — da ta trenutek ne more biti več daleč! Morebiti za tebe pa še dolgo ni jesen življenja. A kljub temu je lahko ta trenutek blizu tudi za tebe. V Švici je pred nekaj desetletji živel star kapucinski pater, ki je videl menda več, kakor navadni ljudje. V gostilni, ki je bila blizu njegovega samostana, je zbolel gostilničarjev sin. Neke nedelje popoldne stopi stari redovnik v bolniško sobo. Fantu se je ravno ta dan zboljalo, sedel je v naslonjaču, prijatelji so ga vsi veseli obiskali, pili so na njegovo zdravje, kupice so še stale na mizi. Redovnik prijazno pozdravi mladega bolnika, nato ga pa z vso resnostjo opomni, da naj opravi sv. spoved. Po kratkem obotavljanju fant stori to, duhovnik mu podeli še sv. Rešnje Telo in sv. poslednje olje in ko opravlja zadnje molitve, je mlad bolnik v naslonjaču mrtev...

Ko bo tudi za tebe prišel ta trenutek, bo nebeški sejavec, ki je vse tvoje življenje sejal v njivo tvoje duše svoja semena, pogledal, kaj je v tvoji duši iz teh semen zrastle. Smo kakor drevo, na katerem je bilo samo listje, nič pa sadu, je Kristus preklel. Ali naj bi bila to tudi usoda tvoje nerodovitne duše?

★

Tako je prav! Fantje, dekleta posnemajte! Pretekli teden so imeli v Ljubljani veliko zborovanje katoliški dijaki, ki so z nami istega mišljenja in ki jih je že nad poldrug tisoč. Na tem zborovanju so med drugim tudi napovedali neizprosno boj kot tistim trgovinam in trafikam, v katerih prodajajo ono umazano berilo, ki so ga začeli v zadnjih časih iz tujine širiti po naših krajih. Fantje, dekleta, pristopite k temu bojkotu tudi vi! Noga zavednega fanta, noga nežno čutečega dekleta naj ne prestopi praga trgovine, v katerih si upajo prodajati to blato! Tako zahteva vaša čast!

Kdo ve, če tega moža enkrat še ne bote potrebovali! Na Nemškem v mestu Köln, se je peljal neke nedelje popoldne po električni železnici frančiškan. Na neki postaji je vstopil tudi neki pijan mož. Ko je zagledal frančiškana, je kar podivjal in ga začel obkladati z najgršimi primki. Naposled je bilo to tudi sprevodniku preveč, zato je stopil k pijancu in mu rekel: »Nehajte vendar, ne veste, če tega moža enkrat ne bote potrebovali.« To besedo bi bilo treba povedati tudi marsikateremu med nami!

Junak ljubezni do bližnjega. Misionar Niko iz Pariza je pred mnogimi leti napravil obljubo, da hoče posvetiti svoje življenje skrbi za gobavce. Kmalu se mu je ponudila prilika in je šel na Fidži-otoke, kjer nesrečni gobavci stanujejo v več barakah. Z 10 drugimi duhovniki je začel Ni-

ko delovati med temi nesrečneži. Po več kot 10letnem delovanju se je lotila grozna bolezen tudi njega in je pred nekaterimi mesci umrl v groznih bolečinah. Kake krasne sadove rodi Kristusova vera še tudi sedaj!

Iščem mater. Komunističen list na Ruskem je prinesel sledeči oglas: »Iščem svojo mater. Bil sem star 12 let, ko sem zapustil hišo. Komaj se spominjam, zakaj se je to zgodilo. Hodil sem iz mesta v mesto, stanoval sem v otroških zavetiščih in sem čisto pozabil na svojo preteklost. Sedaj delam v tovarni »Nogin«. Zelo rad bi zvedel kaj o svoji materi. Kako lepo bi bilo, ko bi mati skrbela za mene tavajočega skozi življenje. Če jo kje srečate, povejte ji, da dela njen sin v tovarni »Nogin«, postaja Novaja Vičugo. Mihael Černešov.« Žalostna slika, kako propade družina, v kateri ni več vere!

Poročila SLS.

Shod SLS v Libeličah na Koroškem se bo vršil v nedeljo, dne 25. novembra po službi božji ob 10. uri popoldne v prostorih gostilne Rink. Na zborovanju bo poročal g. poslanec Andrej Bedjanič.

Vabilo k predavanju Županske zveze v Mariboru.

Županska zveza priredi v Mariboru ob priliki proslave našega osvobođenja dne 1. decembra 1928 ob treh popoldne v dvorani **Zadružne gospodarske banke** javno predavanje s sledečim sporedom:

1. Profesor, prelat dr. Frančišek Kovačič: **Zgodovinske črtice iz časa našega osvobođenja.**
2. Dr. Josip Leskovar: **Pomen naših samoupravnih edinic.**

Že imeni obeh predavateljev jamčite, da bosta predavanji o teh dveh najaktualnejših predmetih nad vse zanimivi: gospod prelat dr. Frančišek Kovačič, profesor bogoslovja in naš najodličnejši zgodovinar, ter gospod dr. Josip Leskovar, predsednik naše najvišje samoupravne edinice, oblastne skupščine in oblastnega odbora, ter dolgoletni župan mesta Maribor in gerent o-krajnega zastopa mariborskega!

Zato naj predvsem gg. župani in občinski odborniki ne zamudijo tega predavanja. Vabljeni so pa tudi vsi drugi udeleženci proslave, da se udeležijo predavanja, ki ga bo nudila ob tej priliki Županska zveza. Na ta način se bo čas lepo izpolnil. Obe predavanji ne bosta trajali dolgo, da bodo odhajajoči potem še lahko prišli na vlak, ostali pa se udeležili poznejšega sporeda proslave.

Udeležite se predavanja in pripeljite seboj tudi svoje prijatelje in znance!

Strokovni zdravnik za ženske bolezni in porode dr. Benjamin Ipavc v Mariboru, Gosposka ulica 46, zopet ordinira od pol 10. do pol 12. in od 3. do 4. ure. 1340

Dr. F. Kolterer, zdraviliški zdravnik, ordinira tudi preko zime v Rogaški Slatini (Ljubljanski dom). Ordinacije in pregledi na rentgenove žarke (pregledi na elektriko) dnevno od 9. do 12. ure popoldne, razven ob nedeljah in praznikih. 1370

Navodila za proslavo 1. decembra.

Izkaznice za znižano vožnjo po železnica v Maribor.

Izkaznice za četrtinsko vožnjo se bodo poslale vsem županstvom in društvom v zahtevanem številu. Kdor jih želi, naj se tam prijavi. Društva, ki bi izkaznic morebiti ne dobila — ali pomotoma, ali ker niso znana — jih naj takoj zahtevajo od pripravljalnega odbora v Mariboru, Maistrova ulica 17-I. Izkaznice veljajo od vštete 28. novembra do vštete 3. decembra 1928. Na vsaki izkaznici mora biti zapisano ime in priimek udeleženca, društva in odhodna železniška postaja. Brez teh podatkov izkaznica ni veljavna.

Vožnja z avti in po železnica v Mariboru.

Ako želi kako društvo ali večja družba avto iz Maribora, naj se ne obrača na pripravljalni odbor, temveč pravočasno naravnost na mestno avtopodjetje v Maribor. Do 25. novembra morajo biti vse prijave s približnim številom udeležencev in z navedbo najbližje železniške postaje zbrane pri pripravljalnem odboru v Mariboru, Maistrova ulica 17-I, da bode mogoče pri železniški upravi oskrbeti pravočasno zadostno število železniških vozov.

Udeležba aktivnih vojakov izven Maribora.

Vsem aktivnim vojaškim osebam, ki so 1. 1918 sodelovali pri osvobođenju Maribora, je ministrstvo vojne in mornarice dovolilo dopust, da se lahko udeležijo proslave 1. decembra v Mariboru. Proslava traja od 30. novembra do 2. decembra 1928. Prosilci za dopust se naj sklicujejo na naredbo ministrstva vojne in mornarice z dne 13. nov. 1928, Pov. br. 7793.

Veljavnost izkaznic za četrtinsko vožnjo k proslavi v Mariboru.

Izkaznice veljajo za četrtinsko vožnjo iz odhodne postaje v Maribor in nazaj. Na odhodni postaji se naj vsak udeleženec na podlagi izkaznice kupi polovični vozni listek za Maribor. Ob prihodu v Maribor ga ne sme izročiti vratarju, ker se bode z njim peljal brezplačno nazaj. Kdor listek ali izkaznico zapravi, ali kdor ne bo dal v Mariboru izkaznice žigosati, bode moral za vožnjo nazaj plačati celi vozni listek.

Žigosanje izkaznic za četrtinsko vožnjo v Maribor.

Izkaznice za četrtinsko vožnjo se morajo dati žigosati v Mariboru. Žigosale se bodo dne 1. decembra od 13. do 19. ure v čakal-